

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511217756
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7511217756.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti odporcom: 1. S. D., C. N. Z. H. C., C. XX, X. A. D. - Č., C. N. Z. H. C., X. XXX/X, 3. T. X., C. N. Z. H. C., H. F. Š. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o 1.090,51 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 10C/121/2012-59 zo dňa 3.8.2012

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Vedľajší účastník je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 33,06 € a tieto zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Tomáš Kušník, s.r.o. do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len súd prvého stupňa alebo len súd) uznesením označeným v záhlaví zastavil konanie. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu vo výške 501,87 € navrhovateľovi prostredníctvom príslušného daňového úradu. Zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 627,77 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku. Odporcom náhradu trov konania nepriznal.

O zastavení konania rozhodol v zmysle ust. § 96 ods. 1,3 O.s.p. potom, čo navrhovateľ podaním zo dňa 31.5.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 5.6.2012, zobral návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu a navrhol konanie zastaviť.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. a zaviazal na ich náhradu navrhovateľa, ktorý späťvzatím návrhu na začatie konania zaviniel zastavenie konania. Zaviazal preto navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Keďže odporcom trovy konania nevznikli, odporcom ich náhradu nepriznal.

O vrátení súdneho poplatku kráteného o sumu 6,63 € navrhovateľovi rozhodol súd v zmysle ust. § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu

účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške na 33,06 € s DPH. V dôvodoch odvolania uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pričom podľa údajov Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, pričom pred zaslaním oznámenia nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie v napadnutom výroku potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že má rovnaké právo dať sa zastúpiť, ako ho má aj navrhovateľ. Za absurdné považuje, ak navrhovateľ, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Trovy vynaložené na právnu pomoc sú pritom trovami účelnými. Konanie v prejednávanej veci bolo zastavené potom, čo navrhovateľ zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Jeho účasť v konaní bola preto pre spotrebiteľa efektívna. Nesúhlasil ani s použitím ust. § 150 O.s.p., keďže pre to nie sú splnené zákonné podmienky. Vzhľadom na osobné praktiky navrhovateľa je namieste v prípade jeho neúspechu v konaní zaväzovať ho na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Správne súd prvého stupňa vec právne posúdil, ak pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka aplikoval ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Pre aplikáciu ust. § 146 ods.1 písm.c/, § 146 ods.2 veta druhá a § 150 ods.1 O.s.p. totiž neboli splnené zákonné podmienky.

Rozhodovanie o trovách konania v prípade zastavenia konania upravuje ustanovenie § 146 O.s.p..

Podľa ust. § 146 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie a/ mohlo sa začať i bez návrhu, b/ skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné, c/ bolo zastavené, d/ začalo na návrh prokurátora.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 ods. 1 O.s.p. uvádza prípady, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a keď ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide o prípady, keď neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov právo na náhradu trov podľa jeho výsledku. Iba výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí podľa procesného výsledku a zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcov, prípadne aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane. Ak však návrh je podaný dôvodne a k jeho späťvzatiu došlo pre správanie sa odporcu, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, že účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V prejednávanej veci k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom nedošlo pre správanie sa odporcov a navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu na začatie konania ani neuviedol. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporcovia svojim správaním po podaní návrhu na začatie konania zapríčinili stav, kedy navrhovateľ bol nútený zobrať návrh späť, teda zastavenie konania nezavinili. K späťvzatiu návrhu došlo výlučne na základe rozhodnutia navrhovateľa a z obsahu spisu nie je preukázané, že by na toto rozhodnutie malo vplyv správanie sa odporcov (zaplatenie pohľadávky) a nakoniec túto skutočnosť netvrdí ani sám navrhovateľ. Keďže otázka zavinenia na zastavení konania sa skúma výlučne z hľadiska procesného výsledku, jednoznačne v danom prípade zastavenie konania zaviniť navrhovateľ, preto v zmysle ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. vzniklo odporcom, ale aj vedľajšiemu účastníkovi na ich strane právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. V prejednávanom prípade nebol daný žiaden dôvod ani pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník bol zastúpený advokátom a uplatnil si trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za 2 úkony právnej služby á 253,94 € (príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 17.5.2012), z režijného paušálu 2x 7,63 € a DPH vo výške 104,63 €, spolu 627,77 €.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené, a to z dôvodu, že jeho úkony neboli nevyhnutné pre účelné bránenie práva odporcov.

Podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Účelnosť vynaložených trov konania je zásadou, ktorá platí aj pri aplikácii ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

Odvolací súd preto skúmal, či trovy konania vyčíslené a uplatňované vedľajším účastníkom v konaní pred súdom prvého stupňa boli účelne vynaložené.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ doručil súdu návrh na začatie konania dňa 24.11.2011. Podaním doručeným súdu dňa 23.2.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a uplatnil trovy konania bez ich bližšej špecifikácie. Listom zo dňa 2.5.2012 súd oznámil navrhovateľovi vstup vedľajšieho účastníka do konania. Toto oznámenie bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 15.5.2012. Dňa 23.5.2012 bolo doručené súdu vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 17.5.2012, v ktorom vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. Toto vyjadrenie vedľajšieho účastníka nebolo doručené ani navrhovateľovi, ani odporcom. Dňa 5.6.2012 bolo doručené súdu späťvzatie návrhu na začatie konania zo dňa 31.5.2012 a návrh na zastavenie konania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa nedošlo v dôsledku procesných úkonov vedľajšieho účastníka. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh späť potom, ako vstúpil do konania vedľajší účastník, ale urobil tak na základe vlastného rozhodnutia bez uvedenia dôvodu a bez toho, aby mu bolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Z obsahu spisu nemožno uzavrieť, že by sa o tejto vznesenej námietke premlčania pred späťvzatím návrhu dozvedel iným spôsobom, napr. nahliadnutím do spisu alebo že by mu vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo doručené samotným vedľajším účastníkom. Nemožno preto uzavrieť, že dôvodom späťvzatia návrhu bol samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania alebo vznesenie námietky premlčania, keďže k späťvzatiu návrhu došlo bez toho, aby navrhovateľ preukázateľne nadobudol vedomosť o vznesenej námietke premlčania. Po späťvzatí návrhu došlo k zastaveniu konania a vec bola ukončená bez meritórneho rozhodnutia vo veci a bez uloženia akýchkoľvek povinností odporcom.

Vzhľadom na vyššie uvedené, úkon vedľajšieho účastníka (vyjadrenie zo dňa 17.5.2012) nie je úkonom potrebným na účelné bránenie práva odporcov, na strane ktorých v konaní vystupoval, lebo tento úkon nemal vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Keďže vedľajší účastník nevykonal prostredníctvom právneho zástupcu (advokáta) žiadne úkony v prospech účastníkov, na ktorých strane vystupoval, ktoré by boli účelné, nie je účelným ani úkon - prevzatie a príprava zastúpenia. Z týchto dôvodov nepatrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tieto neboli účelne vynaložené.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Účastníkmi odvolacieho konania boli (iba) navrhovateľ a vedľajší účastník, keďže o právach a povinnostiach odporcov sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo a predmetom odvolacieho konania bolo iba rozhodovanie o trovách konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, nemožno mu však ukladať žiadne hmotnoprávne povinnosti, ani priznávať práva vyplývajúce z hmotného práva. Právo na náhradu trov konania a povinnosť hradiť trovy konania sú procesnými právami a povinnosťami, a tak ako má vedľajší účastník v prípade úspechu právo na náhradu trov konania, možno mu v prípade jeho neúspechu ukladať aj povinnosť nahradiť trovy konania.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 33,06 €, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci (odvolanie), t.j. odmena vo výške 19,92 € (1/2 z 39,84 €, keďže neide o vyjadrenie k odvolaniu

proti rozhodnutiu vo veci samej) podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom tarifnou hodnotou veci je výška trov konania priznaná vedľajšiemu účastníkovi v prvostupňovom konaní (627,77 €), režijný paušál 7,63 € a 20 % DPH vo výške 5,51 €, spolu trovy právneho zastúpenia 33,06 € (19,92 € + 7,63 € + 5,51 €).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uložil vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania k rukám jeho právneho zástupcu podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.